

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

pentru a invoca
pentru a invoca
reconcilierea

NR. 12

▪ *decembrie 2009*

Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova

„CRED CA ADORAȚIA

ESTE OPERA CEA MAI

FOLOSITOARE ÎN LUME”

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Crediința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

"NU ERA LOC PENTRU EI"

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Ceea ce s-a întâmplat acum două mii de ani re trăim astăzi în acest mister: Isus Cristos este același ieri, astăzi și întotdeauna. Reuniți înaintea Domnului, adorăm Cuvântul făcut om rămas în mijlocul nostru în misterul său de iubire și laudăm Sfânta Treime pentru darurile care împarte mereu poporului său:

Slavă lui Dumnezeu Tatăl și Fiului, regele universului,
Slavă Duhului Sfânt, demn de laudă și cu totul sfânt

Binecuvântat să fie Dumnezeu în veci!

Binecuvântat să fie Fiul unul născut
generat din Maria Fecioara pentru mântuirea lumii

Binecuvântat să fie Dumnezeu în veci!

Binecuvântat să fie Duhul Sfânt
care conduce Biserica la plinătatea adevărului

Binecuvântat să fie Dumnezeu în veci!

Să ne rugăm:

O Tată, care în fiecare an ne faci să celebrăm bucuria misterului nașterii Fiului Tău, fă să adorăm cu credință prezența sa reală în mijlocul nostru în misterul euharistic și să acceptăm în noi harul răscumpărării. El care este Dumnezeu, trăiește și domnește cu Tine în unire cu Duhul Sfânt în toți vecii vecilor. Amin.

- **Cântec**

Să stăm în prezența ta

1. Tu cel veșnic, infinit de mare, „ cel pe care cerurile nu-l pot conține”, ai făcut primul tău cer în sânul Fecioarei Maria. Înainte de spațiul infinit din cer, ochii tăi au contemplat inima Fecioarei Maria Mama Ta.

2. Primul zgomot din lume a fost bătăile inimii sale; prima căldură a fost aceea a sângelui care circulă în venele tale; primul sunet pe care l-ai auzit a fost vocea sa, prima rugăciune a fost a ei, iubirea cea dintâi, primul gest de afecțiune, primul sărut a fost al ei, al aceleia care este „binecântată între femei”.

1. Cât de puțin spațiu ai ocupat, Doamne încă din primul tău moment, aici pe pământ! Și ai fost înconjurat de puține lucruri. Nici la nașterea ta nu ai vrut altceva în plus: ”Pentru ei nu mai era loc”, citim în Evangheliile. Și pare că pentru tine nu este loc deloc. La Betleem ai avut doar un grajd!

2. Cât este de dificil, Doamne să mă confrunt cu Tine! În care ocupi atât de puțin spațiu și eu cu ifosele mele de măreții, cu

complexele mele de superioritate, protagonismul meu, dorințele de a fi mereu în centrul atenției, de a avea ultimul cuvânt, posibilitatea de a mă îndreptați la infinit.

1. Eu care sunt un nimic am nevoie mereu de mai mult spațiu, de mai mult timp, de mai multe lucruri. Poate mă interesează mai mult să apar decât să fiu și aparențele sunt mereu mai voluminoase decât esențialul.

2. Chiar și prezența ta în Euharistie este redusă la esențial: o bucată de pâine, o particulă, o ostie. Dar este Trupul Tau, Trupul lui Cristos, Dumnezeu, Dumnezeu întreg în mijlocul nostru.

1. Adorația mea în fața Ta înseamnă să intru în stilul nimicului. A adora înseamnă să trăiesc în adevăr, permițând puținului să se transforme în mult.

2. Nu poți să te rogi cu o inimă plină de sine, de aceea, Doamne, continuă să bați la ușa inimii mele. Îndepărtează toate scuzele mele. Fă-mă să recunosc că este egoismul meu care ocupă mai mult spațiu în mine decât Tine. Este mai mult eu-l meu decât Dumnezeu. Este mai mult minciuna decât adevărul.

1. Este mai mult întuneric decât lumină. Este mai multă indiferență decât disponibilitate. Sunt mai mult compromisurile decât claritatea. Sunt mai multe îndoielile decât deciziile. Este mai mult frica decât curajul.

- **Cântec**

Din Evanghelia după Sfântul Luca (2, 1-14.)

În zilele acelea, a venit un decret din partea împăratului August ca să se facă recensământ pe tot pământul. Acest

recensământ a fost primul, pe când Quirinius era guvernator al Siriei. Toți mergeau să fie înscrși, fiecare în cetatea sa. Și Iosif a urcat din Galileea, din cetatea Nazaret, către Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem, întrucât era din casa și din familia lui David, pentru a se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca Maria să nască și l-a născut pe fiul ei, primul născut, l-a înfășat și l-a culcat în iesle, pentru că nu era loc de găzduire pentru ei. În același ținut erau unii păstori care trăiau pe câmp și păzeau turmele pe timpul nopții. Și le-a apărut un înger al Domnului și gloria Domnului i-a învăluit în lumină, iar ei au fost cuprinși de o mare spaimă. Îngerul le-a spus: „Nu vă temești, căci, iată, vă vestesc o mare bucurie care va fi pentru tot poporul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut Mântuitorul care este Cristos Domnul.

Acesta este semnul: veți găsi un copil înfășat și culcat în iesle”. Dintr-o dată, s-a unit cu îngerul o mulțime din oastea cerească, laudându-l pe Dumnezeu și spunând: „Mărire în înaltul cerurilor lui Dumnezeu, și pe pământ pace oamenilor pe care el îi iubelte!”

PSALMUL 98 (97)

Cântați Domnului un cântec nou,
pentru că a făcut lucruri minunate;
dreapta și brațul lui cel sfânt
i-au venit în ajutor.

Domnul și-a făcut cunoscută mântuirea
și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor,
și-a adus aminte de bunătatea și fidelitatea lui
față de casa lui Israel.

Toate marginile pământului
au văzut mântuirea Dumnezeului nostru!
Înălțați către Domnul strigăte de bucurie,
toți locuitorii pământului!

Aclamați, intonați imnuri și tresătați de bucurie.
Cântați Domnului imnuri cu harpa,
cu harpa și cântări de psalmi.
Sunând din trompetă și din corn,
strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.

Să vuiască marea și tot ce cuprinde ea,
lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.
Toate râurile să bată din palmee
și munții să tresalte de bucurie
în fața Domnului care vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate
și popoarele cu nepărtinire.

INVITAȚIE LA INTERIORIZARE:

Doame Isuse, și noi ca și păstorii, suntem aici în fața Ta petru a înțelege vestea care de două mii de ani parcurge acest pământ ducând la toți consolare și speranță.

Din acea zi, de fapt, orice loc este Betleem, fiecare colț al lumii unde Evanghelia găsește pe cineva care o așteaptă și o primește cu bucurie, fiecare regiune a pământului în care bărbați și femei doresc o pâine, care în sfârșit, să sature așteptările lor cele mai profunde, orice teren uscat sau fecund, avid sau roditor, în care să crească cel puțin niște paie pentru a te așeza Pruncușor Isus și a recunoaște în Tine pe Mântuitorul, Cristos Domnul.

Spre Tine, Pruncușorul Isus, Fiul lui Dumnezeu cel viu, făcut om, se îndreaptă privirile noastre pentru a putea deveni limpezi și luminoși în iubire.

Spre Tine, Pruncușorul Isus, se ridică mâinile noastre, pentru a fi transformați în instrumente de dreptate și pace, de compătimire și de fraternitate, de reconciliere și de iubire. Doamne Isuse, satură de iubire foamea lumii.

Omul celui de al treilea mileniu are nevoie de Tine, Doamne, cel care ne revelezi iubirea Tatălui, pentru a ieși din individualismul său și din superficialitatea sa, care îl lipsește de adevăratele valori în care se poate găsi speranța de a trăi.

Doamne, nașterea Ta, ne arată că și noi am devenit fii Tăi și putem să te cunoaștem. Fă, ca întreaga noastră viață, să fie construită după a Ta într-un comportament de totală docilitate către Tine, unicul Dumnezeu, în trei Persoane care în Cristos făcut om ne arăți profunzimea iubirii Tale petru noi.

Toți: Isuse Cristoase, venirea ta în lume este izvor de o adevărată și mare bucurie. Fericirea, plinătatea vieții, siguranța adevărului, revelarea bunătății și a iubirii, speranța care nu dezamăgește, în sfârșit mântuirea, la care orice om aspiră, ne este oferită, este la dispoziția noastră și are un nume, un singur nume, al Tău: Isus Cristos.

Tu ești profetul fericirilor, Tu esti consolatorul oricărei dureri, Tu ești pacea noastră, pentru că Tu, Tu singur ești Calea, Adevărul și Viața.

Noi proclamăm că venirea Ta între noi, o Cristoase, este comoara noastră, este fericirea noastră. Doar, Crăciunul Tău poate reda lumii fericirea.

Cine te urmează, pe Tine, Cristoase, așa cum tu ne-ai asigurat, nu va umbla în beznă. Tu ești lumina lumii. Cine te privește, vede deschizându-se drumurile vieții, sunt drumuri aspre și strâmte, câteodată, dar sunt și cărări sigure care ajută să nu ne abatem de la scop, scopul adevăratei fericiri.

Tu ești, Cristoase, fericirea și pacea noastră, Tu ești mântuitorul nostru. Amin.

CU VICTORINE SĂ ACLAMĂM

Lui Dumnezeu singur trebuie să-i dăm slavă, pe El singur trebuie să-l iubim, numai pentru El trebuie să ne jertfim, El singur ne dă mântuirea. El este începutul, el singur țelul suprem. El singur ne dă ziua pentru el singur faptele și iubirea.

Slavă numai lui Dumnezeu! Să-i fim recunoscători!

El este Tatăl nostru și cere toată iubirea noastră.

Slavă Tatălui, slavă fără încetare Fiului său unul născut și Duhului iubirii! Numele lor să fie de trei ori binecuvântat. Doamne vie împărăția ta! Ca eu să trăiesc pentru a te binecuvânta și să mă jertfesc în tine pentru veșnicie. Doamne vie împărăția ta!

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Tu, care existai încă de la început, ai voit să intri în lume și să faci parte din istoria noastră, implantând cortul tău în mijlocul nostru. Tu care ești lumina, ai înfruntat întunericul lumii pentru a lumina existența noastră și a o smulge de la rătăcire și obscuritatea răului. Avem încă nevoie de lumina ta, Doamne Isuse și te rugăm:

Ascultă, Doamne rugăciunea noastră!

- Să renaști, Doamne Isuse, în inimile acelor care au nevoie de lumină, confortare, ajutor. Vino în inimile acelor care nu au copii pentru care să se dăruiască, a acelor care sunt orfani și caută un tată. Vino în inimile copiilor singuri, care nu au cu cine să împartă. Să ne rugăm.

- Să te renaști, Doamne Isuse, în inimile triste, îndurerate și obosite, în cel oprimat și ostenit care suferă. Vino, Doamne, în inimile acelor care sunt neîncrezători și fără speranță. Să ne rugăm.
- Să te renaști, Isuse, în spitale, în locurile abandonate, în sanatorii, între cei care sunt singuri, în locurile rău formate, unde se vinde otravă, se colecționează moartea, să renaști în închisori și în bisericile goale. Vino, Doamne, între cei care mor de foame, în inimile care sângerează și care sunt în agonie. Să ne rugăm.
- Să te renaști, Doamne Isuse, pentru a împărtăși și a susține inimile celor care nu renunță și continuă să trăiască, în mod deosebit vizitează-i pe cei care sunt abătuți, pe cei care nu mai pot trăi și se sinucid. Să ne rugăm
- Să te renaști, Doamne, în mijlocul războaelor și a morților, în indiferență și răutate, tu Cel care nu renunți la noi și mereu speri că vom schimba strada, că într-un sfârșit te vom asculta și te vom iubi. Să ne rugăm.
- Să te renaști, Isuse, în inimile celor pe care i-ai chemat, re trăește în memoria celor care slabi și păcătoși, nu te-au uitat, și curajoși continuă să te urmeze. Să ne rugăm
- Să te renaști, Doamne, în inimile celor care se gândesc la Tine, făcând să pară nou orice lucru, înățănd să nu renunțăm, făcând pe supporterul și încurajând. Vino, Doamne Isuse în mijlocul familiilor să aibă curajul să te primească în focolarele lor domestice. Vino, în cei care te-au pus deoparte și vor să te înlocuiască cu mulți alți idoli înșelători. Să ne rugăm
- Vino, Pruncușor Isuse, în inima mea mereu și fă să nu te uit sau să mă îndepărtez de Tine. Să te renaști în mine păstor călător pentru ca atunci când cade seara, să-mi ridic privirea spre cer și să văd steaua ce mă invită la urmarea ta, să continue să-mi transmită lumină și să mă conducă la ieslea ta luminându-i noaptea. Să ne rugăm.

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită, Te ador,
Te iubesc și Te rog, dacă acest lucru este conform voinței Tale,
să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.
Ea, atrasă de iubirea Ta infinită, dăruită nouă în Euharistie,
ți-a consacrat întreaga sa viață pentru a colabora cu Cristos,
„Unicul Răscumpărător” la opera mântuirii
și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.
Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
Te implor, Dumnezeu meu,
să-mi acorzi harul pe care ți-l cer din toată inima.
fă ca fiecare om și toate popoarele să se deschidă la dialog și la reconciliere
și în lumea întreagă să domnească pacea.
Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește
în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

Ești Tu, Doamne, Fiul lui Dumnezeu care s-a făcut om pentru noi. Tu ai luat trup omenesc, manifestându-ți blândețea nemăsurată și milostivirea ta fără margini. Îți mulțumim și îți cerem ajutorul pentru a putea trăi ca adevărați fiii ai tăi, din Tine renăscuți și răscumpărați. Tu care vețuiești și domnești în toți vecii vecilor. Amin.

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria**

pe urmele Victorinei

în bicentenarul nașterii sale
1809 - 2009

Victorine Le Dieu cine este ?

Victorine Le Dieu ; o viață al cărei mesaj a străbătut hotarele timpului și spațiului și care se distinge în angajarea concretă a tuturor acelor care l-au primit și care-l întrupează cu fidelitate în existența cotidiană.

Dar... care este darul de har pe care Duhul l-a trezit în inima ei ?

Să parcurgem în fugă evenimentele mai semnificative ale existenței sale din care a izvorât acel ideal de viață ce a lăsat urme de neșters în istoria ei și a noastră.

Victorine se naște la Avranches, în Franța, la 22 mai 1809. este imediat după revoluția care a zguduit profund națiunea și a dus la consecințe inevitabile: indiferență religioasă, anticlericalism, societate dezorganizată, suflete tulburate, copii părăsiți, ură violentă, teroare, dispreț... o întreagă gamă de situații care o solicită direct și imediat.

Intr-o ascultare profundă de Acela care o cheamă, intuește care trebuie să fie răspunsul său: să colaboreze cu Cristos la opera de răscumpărare.

În scrierile sale autobiografice notează. “Atracția spre retragerea absolută devenea tot mai puternică, dar, înțelegând și trebuința de a avea adevărați misionari în țările care se consideră civilizate, de a avea case pentru a primi sau ocroti, cel puțin pentru un timp, sărmane suflete decăzute, sau în pericol pe marea acestei lumi, în fața unor scandaluri mereu mai mari, am simțit nevoia unei imense ispășiri”.

A ispăși, a împăca, a reface unitatea în iubire, a sluji cu suflet umil pe frați, în special pe cei loviți de păcat, de marginalizare, de sărăcie, a adora pe Cristos în Euharistie, devin marile valori pentru care își angajează întreaga ei existență. Dificultăți de tot felul, neînțelegeri continue, așteptări îndelungi, răspunsuri dezamăgitoare, refuzuri inexplicabile întretes fără încetare drumul său, dar ea nu se descurajează. Poartă în inimă un mare ideal pentru care merită să se zbată, să învingă obstacolele, să riște, să-și dea viața.

“Iată slujitoarea Domnului. Fiat!” este refrenul obișnuit care bate ritmul drumului ei, bătaia inimii ei unde palpită puternic o singură dorință: “A lucra cu Isus Răscumpărătorul și Maica Reconciliatoare pentru mântuirea lumii”.

Euharistia este centrul vieții sale, este punctul constant de referință ce dă sens idealului său, este sacramentul iubirii lui Dumnezeu care reface unitatea a tot ce este frânt, rănit, zdrobit... din celebrarea și adorarea acestui mister de iubire, Victorine își trage puterea pentru misiunea sa în Biserică și în lume.

“Isus este singurul și adevăratul răscumpărător”. Prin El, cu El omenirea întregă este readusă la Tatăl, în puterea Duhului Sfânt.

La 15 ianuarie 1863, Victorine obține o audiență particulară la Papa Pius al IX – lea, care aprobă nașterea unei noi familii religioase: Congregația Surorilor lui Isus Răscumpărătorul. Victorine își trăiește ultimii ani de viață la Roma, unde la 26 octombrie 1884 își încheie existența pământească spre a continua, așa cum ea însăși spunea, adorația perpetuă în cer.

Idealul Victorinei are orizonturi vaste: ea vrea ca la el să participe toți aceia care, în diferite stări de viață, sunt chemați de Duhul Sfânt să împărtășească acest dar în Biserică:

“Gândul meu și dorințele mele aparțin tuturor în toate locurile... este un har pe care Domnul îl acordă în aceste timpuri din urmă care au mai mult ca oricând nevoie de ispășire și răscumpărare”.